

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΗΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΕΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γιάννης κι’ ο Μαρής,
μελοδνε κι’ άπορείς.

Γ.— ‘Ο ‘Αριστείδης ο Πανός ποῦ δημαρχεῖνι τώρα
τυγχάνων πρωτοπάρεδρος εκ τῶν πολῶν σπανίων,
διὰ τοιχοκολλήματος ἐκήρυξε στή χώρα,
νά σπεύσωσιν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου τῶν Κρανίων,
συμφώνως με τῶν βουλευτῶν τὸ μέτρον τὸ δραστήριον
νά πάρουν τὰ βιβλία τους ἀπὸ τὸ Δικαστήριον,

Με τὰ ὁποῖα, βρὲ Μαρῆ, σωτήρια βιβλία,
ἢ ἐκλογῆ ἐν μέλλοντι θὰ γείνηται τελεία
καὶ θὰ ψηφᾶνε μοναχὰ οἱ ζῶντες πληρωμένοι
καὶ ὄχι ὅπως μιὰ φορὰ
πᾶβγαίναν κι’ ἐπερναν παρὰ
χιλιάδες πεθαμένοι.

Βιβλία τώρα θάχουνε αὐτοὶ ποῦ θὰ ψηφᾶνε
χωρὶς βιβλία, τίποτα δὲν ἔχουνε γὰ φᾶνε.
Γι’ ἄλλα βιβλία σήμερα δὲν γείνεται ὁμιλία
οὔτε καὶ γι’ ἄλλα πράγματα.

αὐτὰ ‘ναὶ τὰ καλλίτερα διδακτικὰ βιβλία
γιὰ νὰ μαθαίνης γράμματα.

Στὸ κράτος μας τὸ ζηλευτὸ
θᾶχης ἐγκόλιον αὐτὸ
τὸ χεῖσιμο βιβλίο.

Μ.— ‘Εγὼ γιὰ νάμαι σίγουρος θὰ πᾶ νὰ πάρω δύο.
Γ.— ‘Ενα μονάχα δίνουνε στὸν κάθε ψηφοφόρο
εἶναι βιβλία ἐγγραφῆς
ἢ λὲς πῶς εἶναι συγγραφεῖς
γιὰ νὰ πουληθῶνται χάρισμα με τὴν ὁκᾶ στὸ φόρο!

Γιὰ τὸ βιβλίο σου Μαρῆ, νὰ πᾶς στὸ Δικαστήριον
καὶ θάμπης μέσα στήν αὐλή,
κι’ ἀφοῦ περάσης τὸ σκαλλ
ποῦ ἀνεβαίνεις γιὰ νὰ πᾶς στὸ ἀποχωρητήριον,
τριβᾶς ἐμπρὸς καὶ δεξιὰ χωρὶς νὰ κάμης βόρτα
καὶ στυματαίνεις ἀκριβῶς στήν τελευταία πόρτα,

‘Ενώπιον ἐπιτροπῆς
πῶς ὄντιμίτσειαι θὰ πῆς
κι’ ὀρκίζεσαι πῶς θα ψηφᾶς νὰ σώγης τὴν ‘Ελλάδα
κι’ ἀμίσως ἢ ἐπιτροπῆ
χωρὶς ‘καμμὴν ἀνασκοπῆ
σοῦ δίνει τὴ φυλλάδα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Πλάσ’ τη, σου λέει, νὰ ψηφᾶς ἐκεῖ ποῦν τὰ καλύτερα
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
κι’ ὅταν νομιμῶς ζητηθῆς
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ20124

με τὸ βιβλίον θὰ βρεθῆς
ἀπ' ἄλλοτε καλλίτερα
ὑπὸ τῶν ἀρμολίων
εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἄνευ ἐμποδίων.

×

Μ. — Τὴν ξέρεις τὴν ἐπιτροπὴ;

Γ. — Μοῦ φαίνεται νὰ εἶδα
τὸν Κατσαίτη τὸ γιαιτὸ τὸ γέρο Λεωνίδα,
Ἀντίπαν τὸν Γεώργιον τοῦ Γιάννη τὸν πατέρα
ποῦν ἢ γεροντοσύνη του πολὺ ἀνθηροτέρα
καὶ τὸ γιαιτὸ τὸ Νιέτσιμα ποῦνε κι' ἐκεῖνος γέρος

Μ. — Οἱ τρεῖς γερόντιοι τὸ λοιπὸν παίζουν αὐτὸ τὸ μέρος
Σ' αὐτὰ τὰ φῖνα πράματα
βγῆκαν τὰ γεροντάματα;

ἢ στὴν περίστασιν αὐτὴν ὅπως ὁ νόμος λέει
πῶς οἱ βιβλιοπάροχοι νῶν ὄλο γεραλέοι;

×

Γ. — Νὰ σέβασαι τοὺς γέροντας καὶ νὰ μὴν εἶσαι φαῦλος,
εἶναι σ' αὐτὴν τὴν ἐντολὴ
μέλος κρότερον πολὺ
ὁ Χωραφᾶς ὁ Παῦλος.

Νὰ σέβασαι τοὺς γέροντας καθὼς καὶ τὰς γυναῖκας.
Ἐτερον μέλος ἐνεργὸν ὁ Μεταξᾶς τῆς Μένκας.
Περὶ γερόντων ὁμιλῶν, μὴν εἶσαι καταχθόνιος.
Ἐτερον μέλος ἐνεργὸν Καμπίτης ὁ Ἀντώνιος.
Προσβύτης μὲν ἀλλ' ἱκανὸς εἶν' ὁποῖος καὶ νὰ πάρῃς.
Ἐτερον μέλος ἐνεργὸν ὁ Ρόκος Κονηδάρης.
Γιὰ πρόσωπα σεβάσματα δὲν πρέπει ν' ἀνασαινης.
Προσεκολλήθη μετ' αὐτῶν κι' ὁ Σάββας ὁ Ἀρσένης.

×

Ἔτσι εἶν' ὁ κάσμος βρὲ Μαρή;
ἄλλοι δὲν εἶναι τυχεροί,
Ἄλλοι μοιράζονται ποσὰ ἐξ ἑκατομμυρίων
κι' ἄλλοι ποῦ πᾶν' ἐπιτροπὴ ἐπὶ βιβλιαρίων,
τὰ δίνοντε καὶ πέρνοντε σὰν τὶ γομίτζεις τᾶχα;
Καθένας καθημερινῶς πέντε δραχμὲς μονάχα!

×

Δρόμο λοιπὸν μωρὲ Μαρή, καὶ δίνε του καὶ τρέβα
νὰ πᾶς νὰ βρῆς τὸ Σάββα
καὶ πῶς του » δὸς μου Σάββα μου τὸ βιβλιαρίον μου
ποῦ δᾶν ἢ ἀνακούρισις τῶν στενοχωριῶν μου,
ὁσάκις θάμαι μαθητὴς καὶ ὁσάκις ὁ Ἄδαις
δῶσε μου τὸ βιβλίον μου καὶ γὰρ μὴν κάμῃς λάθος

κι' ἀντὶς γὰρ βιβλιαρίον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον
μοῦ δώσης ἀφ' τῆς τζέπη σου τοὺς βίους τῶν ἀγίων

×

Πάρ' τὸ βιβλίον σου, Μαρή, νὰ βλέπῃς τὶ διαβάζεις
βλέπε πῶς εἶνε μετοχὴ
ποῦ ἐν κρισίμῳ ἐποχῇ
τὴν ἐνεχυριάζεις.

Πάρ' τὸ βιβλίον σου Μαρή
π' ὅταν θαρθοῦν καλοὶ καιροὶ
καὶ θὰ φουσῇ ζεῖδωρος ἐκλογικὴ σφιλίδα
θα λὲς στὸν ὑποψήφιον » ἔχω κι' ἐγὼ φυλλάδα! »

×

Πάρ' το, Μαρή, καὶ φύλα το μετ' εὐλαβείας πάσης.
Ἄλλοίμονον σ' ἐσέτανε ἂν τὸ βιβλίον χάσης!
Μποροῦ νὰ σώρῃς βουρλισιά
ἀφ' τῆς στενοχωρία,
νὰ βλέπῃς κάλην τοῦ Μπασιῦ
τώρα μὲ τὴν εὐρεία,
νὰ βλέπῃς τόσους μαθητὰς νὰ πρᾶττοντε σχολεῖο,
καὶ σὺ τὰ ἔχῃς, μ' ἔννοεῖς, χαμένο τὸ βιβλίον!

×

Στῶν ἐκλογῶν τὸ πέλαγος αὐτὸ θᾶν' ἢ πρῆξις σου;
ἂν χάσης τὸ βιβλίον σου χάνεις τὴν ὑπαρξί σου
κι' ἂν σιὰς αἰδοῦσαι ἀναβῆς τῶν τόσων μεγαλείων,
δ' ἀκούσης ἀπὸ τὸ λακὲ,
» σῦρε καλῆν σου τενεκὲ
ποῦρθεσ χωρὶς βιβλίον!

×

Τρέχα γὰρ τὸ βιβλίον σου μὴν κλείσ' ἢ προδεσμία
καὶ πάθοντε καμμία.
Ἐ μόνῃ ἀνακούφισις θᾶναι Μαρή τοῦ βίου σου,
νὰ ξεφυλλίξῃς τὰς κενὰς σελίδας τοῦ βιβλίου σου
καὶ ξεφυλλίζωντας νὰ λὲς » βόχτα μου θε' νὰ ζήσω
νὰ πληρωθῶ τόσες φορὲς ποῦ γράφει νὰ ψηφίσω! »

×

Μ. — Καὶ θὰ ψηφῶμε τὸ λοιπὸν μὲ τὰ βιβλία ὄλοι;
Γ. — Μονάχα τὴν προτείνουσα, τὴ Σύρα, τ' Ἀργοντόλι,
ἐν ὄλοι πόλεις εἰς, ἐπὶ σ' ἐκεῖνες τῆς ὁποῖες

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

3013 T A B O K A I
Y O I H O E N A O E I Z O M N H H O S A I N H H I K T I M E N I A K O M A I
Y O I K I Q T A H . Π Η Τ Ο Λ Λ Α Υ Σ

ποῦ ἀπὸ δώδεκα φορές ψηφίει πᾶσα ἕνα,ς,
τόμος ποῦ ὃ μὴ γένοιτο δὲν ἔργεινε κανένας.

×

— Μὰ σιὸ Ἀηξούρι πῶχουνε μὴ τέτοια εὐκολία,
πάνε ποτὲ νὰ δέσουνε τὸ ἀνθρώπου με βιβλία;
Ποιὸς Ἀηξουριώτης θάν' ἀπὸς ποῦ νὰ μορῆ ν' ἀνδέξῃ,
τὸ θάνο πῶχει τὸν παρᾶ
νὰ τὸν ψηφίση μὴ φορᾶ,
κι' ὄχι περηταίξῃ;
Ἔτσι πῶς τοὺς ἔδεσαν καὶ με βιβλία νόμου,
τῶν ψήφων ἢ διαλλογῇ
πάντα θὰ γίνεταί ἀδύῃ
ὡς εἰδοταί καταμεσῆς τοῦ δρόμου.

— x x x x —

Στίχοι χωρὶς νὰ τοὺς μετρῶ,
στὸ Μηλιαρέση τὸ γιατρό.

"Ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς τώρα κανένα μῆρα
παρὰ πῶς ἀπεφάσισε νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα,
ὁ Μηλιαρέσης ὁ γιατρὸς ὁ μόνος μεσ' τὸν τόπο
ποῦ δόντια ἐξερίζωνε μ' εὐγενικόνη τρόπο.
"Ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκοῦς νὰ λένε σὲ σαλόνη
παρὰ πῶς ἤξερε λαμπρὰ ὁ Γιάννης νὰ βουλώῃ
τὰ δόντια πῶσπαίξανε μέσα σιὸ κάθε στόμα
κι' ὅταν ἐγύρευες φίλι
τὴν αἰσθανώσουνε πολὺ
τ' ἀγγέλου σου τὴ βροῦμα.

"Οἱοι με λύπη τᾶκουσαν πῶς ὁ γιατρὸς θὰ φύγῃ,
ἀλλὰ κι' ἐμὲ ὁ μισεμὸς κατάκαρδα με δίγει
γιατ' ἦταν' ὀδοιογιατρὸς περίφημος τῶ ὄντι.
Στρίφει ματιοῦ σιὸ πέταε τὸ πονεμένο δόντι.
Καὶ μὴ φορά πᾶλόνεσε τὸ δόντι μου κι' ἐμένα
καὶ τόχα φοβερὸ μετὰ,
τόσο μου τᾶβγαλε καλά
ποῦ μᾶκαγε διάθεσι νὰ βγάλω κι' ἄλλο ἕνα.

Τοῖς πάντας ἐπεδέχαιο ἄβροῦς καὶ φιλικώτατα
κι' ἐξήγγειλε τοὺς κυνόδοιτας ἐλισθημονικώτατα.
Στιῶν οὐλῶν τὰ ἐργαύματα
ἐκὰν' ὁ Γιάννης θαύματα,
κι' ἔβαλε δόντια ψεύτικα σιὴν κάθε δεσποσύνη
ἐπιτηδείως καὶ λιμπράς

ποῦ δὲν μπορούσε ὁ γαιμρὸς
ποτὲ νὰ διακρίνῃ.

Πῶς θὰ μῶς φύγῃ τῶλεγε ἀπὸ ἐτῶν τεσσάρων,
ἀλλὰ τὸν ἐκρατούσανε ἢ ντάμες ἄρον, ἄρον,
γιατ' ἦταν' ἀνθρώπος χρυσὸς καὶ καθεμὴν κοκῶνα
ἐμπρὸς εἰς ἀνθρώπου χρυσόν.
πάει καὶ γέρνει σ' ἄν φασὸν
ἀπάνω σιὴν πολιτρόνα.

Πολλὲς φορές με τὴ φυγὴ τοὺς φίλους ἀπειλοῦσε,
μ' ἂν τότες μᾶς γελοῦσε,
σήμερα δὲν εἰν' ψέμματα. Ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτη
δεικνύων τὸ συμβόλαιον πῶντοίχασε τὸ σπῆτι.

"Ὅλες τοῦ λένε τοῦ γιατροῦ ν' ἀφήσῃ τὸ ταξίδι
ἀλλὰ ὁ Γιάννης τίποτα! Θὰ φύγῃ δὲν ἐνδοίει.
Μωρὲ καλὲ, μωρὲ κακὲ, λυπήσου τόσα σῆλα!
Τοῦ κάκου! Τώρα τᾶδεσε ὁ Γιάννης τὰ μπαῦδλα.
Τὸ συλλογίζεσαι γιατρὲ τί ἄδικο μᾶς κάνεις;
Ἄνένδοτος ὁ Γιάννης!

"Ὅλες τὴν ἀναχώρησι τοῦ λένε ν' ἀναβάλλῃ
καὶ λένε δίχως νὰ ποροῦν ἢ μία καὶ ἢ ἄλλη,
Γιαννάκη, ἄχ τὸ δόντι μου! Γιαννάκη, ἄχ τὸ γούλι μου!
Ἄλλ' ὁ Γιαννάκης τᾶδεσε τοὺς λέει τὸ μπαῦδλι μου.
Λυποῦμαι ποῦ ὃ ἀπαρηθῶ τὰ ἱερὰ μας χόματα
μὰ τώρα πῶθεράπευσα ὄλα σχεδὸν τὰ στόματα
κι' ἀνάγκη δὲν θὰ ἔχουνε ἀπὸ τὰ φάρμακά μου,
καταλαβαίνω πρὸ πολλοῦ
πῶς ἂν δὲν φύγω καὶ γι' ἄλλοῦ

θὰ μένουν ἀθεράπευτα τὰ δόντια τὰ δικὰ μου! »

"Ὅλες τὸν ἀραποῦσανε πολὺ τὸ Μηλιαρέση
λιγάκι νᾶθελε μιανῆς τὸ δόντι της πονέση,
φοροῦσε τὸ καπέλο της κι' ἐπήγαινε σιὸ Γιάννη
κι' ἐξεπορτίξανε πολλὲς πῶθῆλανε σιουγᾶνι
με τὴν αἰτία τοῦ δοντιοῦ ποῦ τόσο τοὺς ποροῦσε
π' ὅσο νὰ πάνε σιὸ γιατροῦ μονάχο του περνοῦσε!

Σύρε Γιαννάκη σιὸ καλὸ καὶ μὴν ἀκοῦς κανένα,
οἷτε γυναῖκες ποῦ μιλοῦν με δόντια βουλωμένα.
Σύρε γιατρὲ μου σιὸ καλὸ καὶ μὴν ἀκούσης στόματα
ἐπιτετηθευμένα,
ποῦ δὲν θὰ σιάσουνε ποτὲ μ' ὄλα τὰ διορθώματα
ποῦ τᾶχweis καρωμένα!

Τὸ προσεγὲς « ZIZANION » θὰ ἐκδοθῇ τὴν Παρα-
σκευῇ ἀπὸ τοῦ Ἰακωβάτου ἐνεργῶν εἰς ἀντικειπτύσεως ἐορ-
τῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐλεγείον τοῦ Μυτᾶ
 ὃς πρὸς Ὑψιστον πετᾶ.

Μυτᾶ μου, πεθαμένοις πικρὰ, πικρὰ σὲ κλαίω
 καὶ συμπολίτην χρῆσιμον εἰλικρινὰ σὲ λέω.
 Ἦσουν φτωχὸς, Γεράσιμε, καθὼς ἐγὼ καὶ σὺ,
 ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου ἔφερε πολλὰ καλὰ νὰ κάνῃ,
 καὶ φίλος ὢν ἀχώριστος μὲ τὸ γλυκὸ κρασί,
 τῇ λύπῃ δὲν τὴν ἔφηνες πολὺ νὰ σὲ πικράνῃ.

Θυμῶμαι πῶς ἐπὶ καιρὸν ὑπῆρξες ξενοδόχος
 καὶ οἱ φίλοι ἔτρωγαν βροσὰ ἀλληλοδιαδόχως
 καὶ δὲν τοὺς ἔκαμες ποτὲ γιὰ χρῆν ὀμλία
 ἀλλ' ἔσχισες φιλοσοφῶν διὰ σου τὰ βιβλία!

Μὲ λύπη τὸ « Ζιζάνιον » τὸ τέλος σου κηρύττει
 καὶ γαῖαν ἔχοις ἑλαφρὰν καλὴ μου συμπολίτη!

Ἀπεβίωσεν ἐν Ροσιοβίῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας
 τῆς ἡ Πάνια Α. Γαρμπῆ, σύζυγος τοῦ ἀγαπητοῦ συμπο-
 λίτου μας Ἀναστ. Χ. Γαρμπῆ, Συλλυπούμεθα ἔγκαρδίως
 τὸν ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ τέκνα καὶ εὐχόμεθα τὴν εὖ
 ἔχου, παραμυθίαν. Α.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζω τὰ ἀπειρα εὐχαριστήριά μου πρὸς ἅπαντας
 τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἀλλοθὺ φίλους τοὺς μετασχόντας ζήτη-
 σθλίμεώς μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλεστάτης συζύγου.

Ἐν Ροσιοβίῳ 19 7βρίου 1907

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΑΡΜΠΗΣ**

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὀλιγοήμερον διάστημα καθ' ὃ ἔχω τὴν τιμὴν ἀ-
 πόντος τοῦ κ. Δημάρχου νὰ διαχειρίζομαι τὰ τοῦ ἡμετέρου
 Δήμου, ἐπανειλημμένα ἐπιθέσεις εἶχον ἐκ μέρους τῶν ἀρτο-
 ποιῶν πρὸς αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Προσεπάθησα νὰ
 ἀποφύγω τὴν ὑπερτίμησιν, καίτοι ἐγνώριζον ὅτι αἱ τιμαὶ
 τοῦ αἵτου ηἰξήθησαν ἐπαισθητῶς, μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ κ.
 Δημάρχου μόνου ἀρμεδίου ὅπως λάβῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον,
 ἀλλ' ἐπιμενόντων τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀπειλούντων διακοπὴν
 τῶν ἐργασιῶν τῶν, ὑπεχρῶσθην νὰ ζητήσω τηλεγραφικῶς
 πληροφορίας ἀπὸ διάφορα μέρη ἐκ τῶν ὁποίων ἐπίεσθην ὅτι
 πράγματι εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου εἶνε ἀ-
 νωτέρα τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ κρατούσης ὡς ἐκ τοῦ κα-
 τωτέρω δημοσιευομένου πίνακος προκύπτει. Ὡς ἐκ τούτου

καὶ ὅπως μὴ πραγματοποιούντων τῶν ἀρτοποιῶν τὴν ἀπει-
 λὴν τῶν, εὐρεθῆ ἡ πόλις ἡμέραν τινα ἄνευ τοῦ ἀναγκαίου
 ἄρτου, ἠναγκάσθην νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ἐπὶ ἐν λεπτὸν αὐξήσιν
 τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἥτις ἄλλως τε εἶνε μηδαμινὴ, λαμ-
 βανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν κατωτέρω κρατουσῶν τιμῶν.

Ταῦτα ἐνόμισα καθήκον νὰ γνωστοποιήσω τοῖς συμπολίταις
 μου προκειμένου περὶ τοσοῦ σπουδαίου κοινωνικοῦ ζητήμα-
 τος, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως.

Πίναξ τιμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς

Ἀθηνῶν Α' πούρτη; ἡ ὄκα λ. 60 Β' λ. 50
 Ζακύνθου » » ἡ λίτρα λ. 21 » λ. 18

Ἐν Ἀργυροταλίῳ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1907

Ὁ δήμαρχος Α' Πάρεδρος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΝΑΣ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἐν Ληξουρίῳ ἡ ἐκρυθμὸς κατάστασις ἐφθασεν εἰς τὸ κα-
 τακόρυφον. Διὰ μίαν ἀιφρορὰν ἐνός πηγαίου εἰς τὰ Μαν-
 τζαβινατά, ἐγενε σωστὸς πόλεμος μεταξύ δύο οἰκογενειῶν.
 Ἐφρονεῖθη πυροβοληθεῖς ὁ Χασαλαμπος Λυμπεράτος Πρω-
 θής αὖ ἐ οὗτος τοῦ φονεθέντος Γεωργίου, ἐπετίθη διὰ μαχαί-
 ρας κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Γιαννατοῦ ὑποπευόμενος τούτου
 ὡς φονεὰ τοῦ πατρὸς του.

— Ὁ Γερασιμος Κεουταῖος ἡ Καντιλιώρος ἐπυροβόλησε
 τὸν συλλαβόντα αὐτὸν ἐνωματάρχην διὰ χρεῶς τοῦ δημοσίου.

— Πολὺ περίεργος τόπος αὐτὸ τὸ Ληξουριὸν διὰ τὴν
 Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς!!

— Νρμίζομεν ὅτι πολὺ αὐστηρῶς ἔκριναν τὸν διευθυντὴν
 τοῦ ταχυδρομείου μας κ. Βάρφην εἰ γράψαντες ἐν τῷ Κώ-
 δωνι. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἐξ' ὧσων ἀντελήφθημεν, εὐρίσκο-
 μεν τὸν κ. Βάρφην ἱκανὸν καὶ εὐγενῆ ὑπάλληλον, διατηροῦν-
 τα μεγάλην τάξιν εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἐν γένει εἰς τὴν τελε-
 περαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ βίου τῆς, ἀγαθὴ καὶ
 εὐφροστάτη, κέρη ἡ Ροζα Βρυτινα, μόλις συμπληρώσασα τὰς
 σπουδὰς τῆς καὶ λαβοῦσα τὸ πτυχίον ὡς διδασκαλίσα τῆς
 Γαλλικῆς. Συλλυπούμεθα θερμῶς τοῖς ἀτυχεῖς συγγενεῖς τῆς
 αἰτινε; ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ὑπεστήριξαν, ἀλλ' ἀπηνῆς
 εἰμαρμένη διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῶν.

— Εὐχαριστῶς ἀγγέλαμεν τὸν προβιβασμὸν τοῦ ἐν Ὁ-
 ὄησῳ συμπολίτου μας πρωθιερέως κ. Α. Περᾶν εἰς ἀρχι-
 μανδριτὴν δυνάμενον κατὰ τοῦ Ρωσικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
 κανόνας νὰ φέρῃ τὴν ἀρχιερατικὴν μῆτρην. Ἀνεκὰθεν ἡ
 Ρωσικὴ ἐκκλησία φαίνεται ἐκτιμῶσα καὶ βραβεύουσα τὰς
 ἀρετὰς τοῦ ἑλληνος κληρικοῦ.

— Κριτίσασα ἐκ Παρισίων καὶ ἐξ Ἀθηνῶν πλουσίαν καὶ
 ὄπως νέαν συλλογὴν ὑλικῶν διὰ τὸ κατάστημά τῆς ἡ Μο-
 ῦστα γυναικείων πικῶν δεσποινίδος Μαρία Γαρμπῆ, παρακαλεῖ
 τὰς ἀξιοτίμους κυρίας νὰ κάμουν μίαν ἐπίσκεψιν ἐκεῖ.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Ο Νεοσύλλεκτος.
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΤΥΠΟΓΡ. « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ